

עפ"ג 31262/05/15 - שרון עמר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 31262-05-15 עמר(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני: כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת אסתר נחליאלי-חיאט
המערער: שרון עמר (עציר)
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

1. המערער הורשע בבית משפט קמא על סמך הודייתו בעבירות שיוחסו לו בשני כתבי אישום.

בכתב האישום המרכזי מדובר בנסיון התפרצות למגורים וכן בהיזק לרכוש במזיד.

בכתב האישום המצורף (תיק 13296-03-15) מדובר בשלושה אישומים.

כל אחד מהאישומים מדבר על נסיון פריצה לרכב תוך הפרת הוראה חוקית. ההוראה החוקית חייבה את המערער לשהות במעצר בית. המערער הפר הוראה זו, לא סתם הפר אותה אלא ביצע באותו מועד עבירה נוספת כמתועד בכתב האישום.

בית משפט קמא, כב' השופט ש. מלמד, הטיל על המערער בגין האישום בנסיון הפריצה לבית המגורים 8 חודשי מאסר בפועל.

בגין העבירות בתיק המצורף הוטלו על המערער העונשים הבאים: באישום הראשון מאסר בפועל למשך 3 חודשים, באישום השני מאסר בפועל למשך 5 חודשים, ובאישום הנוסף 3 חודשים.

נגד המערער היו תלויים ועומדים שני מאסרים על תנאי, מאסר על תנאי אחד למשך חודשיים ומאסר על תנאי נוסף למשך חודש.

סיכום תקופות המאסר שהוטלו בתיק הנוכחי ביחד עם המאסרים על תנאי שהופעלו עולה ל-22 חודשי מאסר, ועל תוצאה עונשית זו מלינה הסניגורית בפנינו.

2. בהודעת ערעור מפורטת תוקפת הסניגורית את החלטתו של בית משפט קמא להטיל על המערער עונש בנפרד בגין כל אירוע מהאירועים המתועדים בשלושת האישומים בתיק 13296-03-15. עוד היא מלינה לענין קביעת מתחם הענישה בגין אישומים אלה, כמו גם באשר לקביעת מתחם הענישה באשר לנסיון ההתפרצות.

טענה נוספת שהעלתה באת כוח המערער הינה כי המערער קרוב לסייג האחריות הפלילית כאמור בסעיף 40 ט(9) לתיקון 113, דהיינו, מצבו הנפשי: "לענין גזר הדין ההגנה אינה נדרשת להוכיח כי מדובר במחלת נפש אשר פוטרת מאחריות פלילית אלא די בהפרעה נפשית אשר יש בה כדי לפגוע ביכולתו של הנאשם..." (ראה סעיף 27 להודעת הערעור).

3. בדיון בפנינו הבהירה הסניגורית כי עיקר טרונייתה היא לא על מתחם הענישה והענישה בפועל שהוטלו בתיק ההתפרצות אלא על הענישה הנפרדת בגין כל אחד מהאישומים בתיק הנוסף.

באשר למצבו הנפשי של המערער הסכימה הסניגורית כי לא הוגש כל תיעוד רפואי בנושא זה, האינפורמציה היתה קיימת מלכתחילה בתסקיר שירות המבחן כשהכוונה היא לתסקיר המעצר שמטבע הדברים לא הונח לא בפני בית משפט קמא ואף לא בפנינו.

4. לא מצאנו ממש בערעור זה ודעתנו היא כי יש למערער על מה לברך בהתייחס לענישה שהוטלה עליו.

מלים ספורות על נסיון ההתפרצות: כאמור גם הסניגורית טענה בלשון רפה לענין הענישה בגין עבירה זו, ולא בכדי. מתחם הענישה וממילא הענישה אמור לשקלל את מעשה העבירה בנסיבותיו. בענייננו: המעשה בוצע בצוותא, נתון מחמיר בפני עצמו, הביצוע היה אלים - ניפוץ חלון זכוכית, בעל הדירה ישן באותה עת בדירה, ואין צורך להרחיב באשר להשפעתו הנפשית הפוטנציאלית של נתון זה.

מכלול הנסיבות מצביע על כך שעונש של 8 חודשי מאסר במיוחד למי שהוא בעל הרשעות קודמות הוא עונש העושה עמו חסד.

5. באשר לכתב האישום הנוסף: לא מצאנו ממש בטרונייתה של באת כוח המערער על כך שבית משפט קמא לא ראה את שלושת האישומים כאירוע אחד.

מדובר בתאריכים שונים, בהפרשים לא מבוטלים ביניהם. הדבר היחיד המאחד ביניהם הוא נסיונותיו הבלתי נלאים של המערער לפרוץ לכלי רכב וכן הנסיבות המחמירות, שעניינן העובדה שהמעשים בוצעו אגב הפרת מעצר בית.

בית משפט התאים כל מתחם לנסיבותיו וכך גם את הענישה, ואיננו רואים לנכון להתערב בכך.

גם הצטברות העונשים זה לזה במקרה הנוכחי היא ראויה ומידתית שהרי המערער כאמור פעל בשיטתיות.

6. באשר למצבו הנפשי של המערער: לא הוגש ולו בדל מסמך המתעד נתון זה. לא היתה גם הסכמה באשר

למצבו הנפשי של המערער. נכון הוא שהסניגורית העלתה טיעון זה בטיעונים לעונש, אך הוא לא נשען על תיעוד של ממש, וממילא קשה לכמת אותו לכלל מסקנה ממשית.

מכל מקום וכדי להסיר כל ספק גם אם נצא מנקודת הנחה שהמערער סובל מבעיה נפשית מסוימת העונש הוא מידתי וראוי ונותן ביטוי גם לשיקול זה.

סוף דבר, לא מצאנו ממש בערעור ואנו דוחים אותו.

ניתן והודע היום, ה'
תמוז תשע"ה (22
ביוני 2015),
במעמד הנוכחים.
דבורה ברלינר,
נשיאה
אב"ד

ג'ורג' קרא,
סגן נשיאה

אסתר נחליאלי-
חיאט, שופטת